

Caterina Escobairó, davant de la casa on va passar la infantesa a Hostalets de Pierola.

ció escolar es fes càrrec dels més petits. Un parvulari. Llavors hi havia el parvulari de la Dolors Barbany, que sempre ha estat un gran parvulari i ella una gran dona, però ens va semblar que el Rieral també en necessitava un, de parvulari. Un parvulari que hi pogués anar tothom i que no fos gens prohibitiu d'anar-hi. Hi havia una casa lliure al costat del Cafetí i la vam llogar, vam fer de manera que fos una lloc adequat per a la canalla i ja vam obrir una matrícula amb un preu ben mòdic. És clar, no teníem mestres però com que la Montserrat ho era, de mestra, va cedir el títol a dues noies: una que estudiava magisteri de nit i que venia de Gòsol i una altra noia, la Laura Fernández, que feia psicologia. De fet ho feien gairebé com si fos una obra social perquè de diners, no massa.

A l'any següent ja vam anar a la Sala, a un local que hi havia lliure. Ens hi vam posar amb molta il·lusió i els vam tenir allà fins que l'Ajuntament ja va fer un parvulari que cobria aquesta necessitat. Però hi va haver moments de tot, fins i tot ens havíem arribat a fer la neteja nosaltres mateixes i les mestres hi ajudaven. Va ser, durant un bon temps, "El parvulari del Rieral". I, realment, ho vam fer perquè ens semblava que era de justícia fer-ho.

També has estat de les iniciadores de la Coral, i encara hi ets.

La Coral va començar a l'any 1982 i jo vaig anar-hi a l'any següent. A mi em sembla una iniciativa fantàstica. Inicialment hi havia Mossèn Dídac, però quan el van enviar a una